

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE II
Mojmírova 5, 040 46 Košice 1

Číslo: 1 Pv 798/14/8803-7
EEČ: 2-64-373-2017

Košice II 29.03.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: marenie exekučného konania podľa § 243a odsek 1 písmeno e, odsek 2 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: marenie exekučného konania podľa § 243a odsek 1 písmeno e, odsek 2 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v Košiciach dňa 11.04.2014 ako predseda predstavenstva spol. XXXXX, so sídlom v Košiciach, ul. XXXXX v exekučnom konaní vedenom na exekútorskom úrade súdnej exekútorke XXXXX, so sídlom Vráble, ul. 1.mája 1053, pod sp. zn. EX 2918/13, prevzal výzvu na predloženie technických preukazov a na pristavenie dopravných prostriedkov pred úrad súdnej exekútorke v lehote 7 dní od doručenia výzvy, avšak túto povinnosť v stanovenej lehote nesplnil, čím takto svojim konaním maril priebeh exekučného konania a spôsobil škodu vo výške 42.668,-€,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením policajta ORPZ, OO PZ Košice-Západ sp. zn.: ORP-4135/ZA-KE-2014 zo dňa 26.11.2014 bolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Tr. por.

a dňa 28.04.2016 vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por. XXXXX pre prečin marenie exekučného konania podľa §243a ods.1 písm. e), ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Policajt predložil na tunajšiu prokuratúru vyšetrovací spis spolu s návrhom na podanie obžaloby na obvineného pre vyššie uvedený prečin. Preskúmaním predmetného návrhu ako aj predloženého vyšetrovacieho spisu som sa s takýmto postupom a názorom policajta nestotožnila. Som toho názoru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky teda, že v danom prípade neboli naplnené všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu marenie exekučného konania, ako po stránke objektívnej, tak ani po stránke subjektívnej.

Policajt v predmetnej veci vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchmi obvineného, poškodenej súdnej exekútorke XXXXX, viacerých svedkov XXXXX a zabezpečením celého radu listinných dôkazov a to predovšetkým listiny exekučného konania sp. zn. EX 1147/13, výzvy na splnenie povinností, znalecké posudky č.20/2015-30/2015, evidenčné karty motorových vozidiel .

Z obsahu vyšetrovacieho spisu bol zistený nasledovný skutkovo - právny stav:

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že od 18.12.2013 bol vo funkcii predsedu predstavenstva a v januári 2014 sa z dôvodu zlej finančnej situácie spol. XXXXX vzdal funkcie predsedu predstavenstva, čo ústne aj písomne oznámil členom dozornej rady spoločnosti. Výzvu od súdneho exekútora XXXXX omylom prevzal dňa 11.04.2014,teda v čase, keď už nebol predsedom predstavenstva, pričom jej telefonicky oznámil všetky ňou požadované skutočnosti s tým, že nevie, kde sa nachádzajú motorové vozidlá a teda jej nemôže poskytnúť súčinnosť a tieto mot. vozidlá pristaviť.

Svedok – poškodený XXXXX súdna exekútorka vo svojej výpovedi uviedla, že dňa 09.07.2013 vydala upovedomenie o začatí exekúcie pod sp. zn. EX 2918/13, ktoré povinný spol. XXXXX Topoľčany prevzala dňa 17.07.2013. Vyhlásenie o majetku povinný nepodal, námietky zo strany povinného v zákonnej lehote neboli podané. Spoločnosť dňa 18.12.2013 zmenila sídlo na terajšie a to Popradská 66, XXXXX. Dňa 01.04.2014 bol vykonaný súpis hnutelného majetku povinného a následne vydaná výzva na predloženie technických preukazov a pristavenie dopravných prostriedkov pred úrad súdnej exekútorke v lehote 7 dní od doručenia. Predseda predstavenstva túto výzvu prevzal dňa 11.04.2014, avšak svoju povinnosť si nesplnil. Dňa 28.07.2014 bola vydaná opätovná výzva, ktorá nebola prevzatá a na adresu odosielateľa bola vrátená dňa 11.08.2014. Voči povinnému je vedených 9 exekučných konaní a vo všetkých exekučných konaniach sú blokové motorové vozidlá.

Svedok XXXXX vo výpovedi uviedol, že na základe návrhu oprávneného XXXXX dňa 07.06.2013 začal exekučné konanie voči povinnému spol. XXXXX Dňa 20.06.2013 vykonal elektronickú blokáciu mot. vozidiel vo vlastníctve podozrivého. Dňa 07.07.2014 mu súdna exekútorka XXXXX udelila súhlas so zabezpečením a predajom dvoch nepojazdných mot. vozidiel zn.Škoda Fabia. Dňa 31.07.2014 boli mot. vozidla predané v dražbe.

Svedok XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že bol predsedom predstavenstva spol. XXXXX od 27.01.2012 do 06.05.2013. O exekúciách na spoločnosť nemá žiadne vedomosti.

V súvislosti so stanovením hodnoty mot. vozidiel poukazujem na znalecké posudky vypracované znalcom z odvetvia odhad hodnoty cestných vozidiel.

Vzhľadom na takto zistený skutkový stav, berúc do úvahy aj ďalšie listinné dôkazy v spise obsiahnuté (evidenčné karty OMV, výpis z bankových účtov, rozhodnutia súdov, listiny exekučného konania sp. zn. Ex 2918/2013, sp. zn. Ex 1147/2013, ako aj ďalšie písomnosti) možno konštatovať, že zo strany obvineného XXXXX, ako osoby oprávnenej konať za spol. XXXXX nedošlo v danom prípade k protiprávnemu konaniu, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako trestný čin. Som toho názoru, že v danej veci výrazne absentujú základné a obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu marenie exekučného konania podľa § 243a ods. 1, písm. e), ods. 2 Tr. zákona, ako stránke objektívnej, tak aj po stránke subjektívnej.

Trestného činu marenie exekučného konania podľa § 243a ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. zákona, sa dopustí ten, kto marí exekučné konanie tým, že nevydá vec podliehajúcu exekúcii a spôsobí väčšiu škodu.

Vychádzajúc zo samotnej definície skutkovej podstaty tohto trestného činu je zrejmé, že jednou z obligatórnych náležitostí potrebných pre jej naplnenie je uvedenie nevydanie veci podliehajúcej exekúcii a spôsobenie škody.

Nevydaním veci exekúcii je konanie, ktorým páchatel' odmieta vydať vec podliehajúcu exekúcii, čím sťažuje, resp. znemožňuje uspokojenie veriteľa v zmysle zásad exekučného konania. Môže ísť o konanie, ktoré spočíva vo faktickom zabránení odňať vec oprávnenou osobou, ale taktiež v „účtovných úkonoch“, ktorými páchatel' zabezpečí, že vec nebude možné odňať.

Z vykonaného dokazovania (výsluchov obvineného, svedkov, ako aj ďalších listinných dôkazov) a po zhodnotení relevantnosti všetkých vykonaných dôkazov možno ustáliť záver, že objektívnosť protiprávnosti konania obvineného nebola preukázaná.

Zo všetkých okolností posudzovaného prípade je zrejmé, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 09.07.2013, bolo doručené povinnému teda spoločnosti, kedy obvinený XXXXX nebol predsedom predstavenstva a teda nemohol svojim konaním zmať vykonanie exekučného konania.

V prvom rade je nevyhnutné uviesť, že trestné právo ako súbor právnych noriem nastupuje najmä v prípadoch, keď dotknuté právne vzťahy nie je možné regulovať prostredníctvom iných právnych prostriedkov nápravy. To znamená, že trestné právo slúži ako prostriedok „ultima ratio“, a to v prípadoch, keď iné právne prostriedky nápravy narušených právnych vzťahov zlyhajú alebo ak sa minú účinku. Keďže prostredníctvom inštitútov trestného práva sa v najcitlivejšom rozsahu zasahuje do základných ľudských práv a slobôd jednotlivca, je preto nanajvýš žiaduce, aby sa tak dalo iba v krajine a v zákonne odôvodnených prípadoch. Je neprípustné, aby trestné právo regulovalo právne vzťahy, pri ktorých ide o uspokojovanie individuálneho

subjektívneho práva jednotlivca, ktoré evidentne nebolo porušené resp. ohrozenie trestným činom. Trestné právo nemôže teda v žiadnom prípade slúžiť ako prostriedok nahrádzajúci ochranu subjektívnych práv jednotlivcov v oblasti súkromného práva.

Vyššie uvedená argumentácia má svoje opodstatnenie najmä v tom smere, že súdnemu exekútorovi, ktorý bol poverený vykonaním exekúcie sa nepodarilo zákonnou cestou fyzicky zaistiť dopravné prostriedky povinnej spoločnosti a preto z opatrnosti podali trestné oznámenie za účelom zaistenia majetku povinnej spoločnosti, teda dopravných prostriedkov. Inými slovami povedané orgány činné v trestnom konaní by mali de facto suplovať činnosť súdneho exekútora. Uvedený postup však nie je prípustný, nakoľko orgány činné v trestnom konaní nie sú žiadnym „pomocníkom“ poškodených subjektov v rámci civilného práva, ale sú povinné výlučne reagovať na páchanú trestnú činnosť.

Z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že na predmetnú spoločnosť XXXXX je vedených minimálne 9 exekučných konaní menovanou súdnou exekútkou XXXXX. Z povahy veci je evidentné, že súdnemu exekútorovi deleguje zákon č. 233/95 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov množstvo zákonných opatrení za pomoci ktorých je možné úspešne viesť exekučné konanie. Pokiaľ sa totiž nepodarilo pristaviť mot. vozidlá povinnému v rámci bližšie uvedených exekučných konaní, je málo pravdepodobné, aby sa tieto dopravné prostriedky podarilo zaistiť v rámci trestného konania. Súdny exekútor disponuje v zmysle § 34 exekučného poriadku kompetenciou vyžadovať od tretích osôb potrebnú súčinnosť. Súdny exekútor disponuje výraznou právomocou ako dosiahnuť súčinnosť tretích osôb, ktoré odmietajú vydať, zapožičať dopravné prostriedky, pokiaľ zistí skutočnosť predpokladanú ust. § 34 ods. 4 exekučného poriadku. Ak si tretie osoby takúto povinnosť dobrovoľne nespĺnia, je exekútor oprávnený podať v zmysle § 34 ods. 12 exekučného poriadku príslušnému súdu návrh na uloženie pokuty. V predmetnom konaní súdna exekútkou toto svoje oprávnenie nevyužila.

Je nutné záverom uviesť, že samotné nepristavenie dopravných prostriedkov bez toho, aby takéto konanie reálne v príčinnej súvislosti marilo exekučné konanie, nenapĺňa skutkovú podstatu prečinu marenia exekučného konania podľa § 243a ods. 1 písm. e/ Trestného zákona. Teda, za situácie pokiaľ len povinný subjekt nepristaví dopravné prostriedky exekútorovi, ktoré sú súdny exekútor úspešne zaexekvoval, nemožno bez ďalšieho prijať záver, že exekučné konanie bolo marené na účely vyvodenia trestno-právnej zodpovednosti voči konkrétnej osobe.

Vzhľadom na takto zistený skutkový stav som toho názoru, že zo strany obvineného XXXXX nebola naplnená skutková podstata prečinu marenia exekučného konania spôsobom, kladeným mu za vinu a keďže taktiež nie je dôvod na postúpenie veci na prejednanie priestupku príslušnému úradu, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené v výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Gabriela Andrásiová
prokurátorka